

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Z. F.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 7. 2006, č. j. 56 Az 191/2005 – 53,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 10. 4. 2006, č. j. 56 Az 191/2005 – 34, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2005, č. j. OAM-736/VL-20-ZA-03-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nevztáhl překážku vycestování podle § 91 téhož zákona. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 18. 7. 2006, č. j. 56 Az 191/2005 – 53, návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl a současně stěžovatele vyzval k odstranění nedostatku právního zastoupení.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, ve které poukázal na svůj zdravotní stav a hospitalizaci, která mu bránila ve vyzvednutí formuláře o majetkových poměrech a v reakci na výzvu krajského soudu k prokázání majetkových poměrů. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Dne 9. 11. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 18. 1. 2007, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 19. 1. 2007, vzal stěžovatel zpět kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu a žádal soud, aby řízení v této věci zastavil.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 22. 1. 2007, č. j. 4 Azs 227/2006 – 84, sdělil stěžovateli, že předmětem řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 Azs 227/2006 není jeho kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, ale kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval k upřesnění zpětvzetí kasační stížnosti.

Podáním ze dne 29. 1. 2007, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 1. 2. 2007, vzal stěžovatel zpět svou kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 7. 2006, č. j. 56 Az 191/2005 – 53.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

Podle § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost proti usnesení ze dne 18. 7. 2006 považoval za včas podanou, neboť se zřetelem na lékařské zprávy obsažené ve spise na čl. 56, příp. na čl. 59 neuplatnil při posuzování dne doručení usnesení fikci doručení.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu